ENTREVISTA **ALFONS FREIXA.** ESTUDIANT

El jove castelloní somia crear una marca de roba i confeccionar els seus propis dissenys. Amb només 15 anys ja ha aconseguit col·locar els seus dibuixos en una joieria de Figueres, en una botiga de barrets a París i en una etiqueta de vi del Celler Oliveda. En un futur estudiarà disseny de moda a Barcelona, però mentrestant ja ven peces dissenyades i elaborades per ell a la botiga ARA's de Figueres.

"Estic segur que algun dia dissenyaré per passarel·les de moda"

Paula Pairó I CASTELLÓ D'EMPÚRIES

Quinze anys i les idees molt clares. Així es pot definir l'Alfons Freixa, un empordanès amant de la moda i amb uns reptes de futur molt i molt marcats.

Tot just acaba de finalitzar el quart curs d'ESO, però ja té clar els estudis i la universitat on dedicarà quatre anys de la seva vida per formar-se en el que més li agrada, el disseny de moda.

L'Alfons és un noi ambiciós, amb uns objectius molt clars i amb un gran somni: aconseguir que la seva marca desfili algun dia per les grans passarel·les.

L'afició comença des de molt petit, quan descobreix el món de la moda a través de la seva mare. "Per mi la meva mare sempre ha sigut un referent, recordo molt bé que de petit em fixava molt en ella quan s'arreglava" confessa el jove, i afegeix : "ha sigut la meva gran inspiradora."

Aquestes primeres observacions el van portar a fer els primers passos en l'àmbit de la moda quan només tenia 11 anys. Des d'aleshores guarda i col·lecciona grapats de llibretes plenes d'esboços de vestits i peces de roba que algun dia dissenyarà. "De molt petit dibuixava constantment sirenes, m'encantaven. De més gran ja vaig començar a fixar-me amb les grans marques de moda i a dibuixar els vestits que volia fer en un futur."

Aquest interès pel disseny, ja va començar amb només 11 anys, quan , després de comprar una faldilla de la dissenyadora figuerenca Celia Vela, va decidir copiar-la. "En aquell moment no tenia cap màquina de cosir ni sabia com funcionava, així que vaig cosir-la a mà. Amb aquesta faldilla em vaig adonar que m'agradava molt cosir i crear peces", recorda l'Alfons.

Justament, la seva primera experiència professional també va començar aleshores quan va aconseguir que un dels seus dibuixos apareixés en les bosses de compra de la joieria J&G de Figueres. Actualment la botiga continúa utilizant la mateixa bossa, cosa que "em fa molta il·lusió" comenta el jove artista. "Amb aquest pas vaig adonar-me que estava avançant, que progressava" manifesta orgullós.

Només un any més tard va aconseguir portar el seus dibuixos a París, concretament a una botiga d'una dissenyadora que venia barrets i que li va demanar que li fes alguns dibuixos per posar a l'aparador. "Vaig arribar a posar dibuixos a París! No m'ho creia!" exclama l'Alfons.

Els seus dibuixos també apareixen en una etiqueta d'un vi del Celler Oliveda –el vi Marrec, de DO Empordà–.

"Aquell Nadal em van regalar la meva primera màquina de cosir", recorda amb eufòria, "per mi era un monstre, em feia por i era molt difícil de dominar" explica. Encara que en un inici admet que va trencar moltes agulles i que li semblava força complicat, actualment i després de dos anys anant a cursos de costura, l'Alfons domina amb èxit la màquina i les diferents funcions.

La seva primera peça de roba "oficial" va arribar quan cursava el segon curs d'ESO. Va ser en un treball de l'escola inspirat en el jueus quan va decidir fer un vestit mitjançant llençols vells. "Era un vestit de núvia amb una cua de dos metres! Una bojeria, i de color negre!" comenta tot explicant que en el passat la gent es casava de negre.

Per mitjà dels cursos de costura va poder avançar en la confecció de peces, millorar tècniques com el patronatge i crear una de les peces de les quals està més orgullós, un mono de color negre.

"Amb aquest mono vaig aconseguir fer un gran pas, vendre peces a una botiga de roba de Figueres", diu l'Alfons. "Erem clients habituals de l'ARA's, i vam decidir passar-hi un dia després de venir de classes de costura. Aquell dia portava el mono ja acabat i vaig decidir ensenyar-li a la propietaria. Li va agradar tant que em va proposar portar-li peces de roba fetes per mi per poder vendre-les a la botiga", recorda amb satisfacció.

Lligat amb la seva manera d'entendre la moda, l'Alfons assegura ser un addicte a les compres, "sóc una perdició" detalla, i alhora reconeix que li encanta mirar revistes de moda com la reconeguda *Vogue*, de la qual col·lecciona tots els números des de 2011.

També admet que en algun moment d'aquests últims anys, en què ha cursat l'ensenyament obligatori, els seus pares l'han hagut de frenar, "a banda d'estudiar, cada setmana vaig a classes de costura i durant el dia sempre busco alguna estona per dedicar-me a cosir i confeccionar" explica. L'afició per la moda li pren molt de temps, per això en alguna ocasió durant aquest curs la seva mare l'ha hagut d'esborrar de costura. "Al principi em vaig enfadar però ara entenc que ho va fer pel meu bé, ja que si m'hagués quedat alguna assignatura per al setembre segurament no podria començar el batxillerat a Olot, que és on vull cursar-lo" assenteix.

Els propers anys se'ls passarà a la capital de la Garrotxa estudiant batxillerat artístic, un pas que haurà de fer per arribar a estudiar el que més li agrada: disseny de moda.

El futur el té clarissim. Vol estudiar a la Escola de Disseny LCI de Barcelona i aconseguir dominar molt bé els patrons. "Són el 80% de la peça" explica, i anuncia "crec que m'anirà bé per aconseguir algun dia crear la meva marca i fer sabates, un somni".

Amb només quinze anys ja ha estat en més d'una ocasió en passarel·les de moda. "Crec que la 080 de Barcelona és una bona oportunitat per gent que comença" diu, i no es talla en reconèixer que algún dia li agradaria desfilar-hi.

L'Alfons recorda que abans sempre responia amb un "tan de bo" quan algú li preguntava si li agradaria dissenyar per a les grans passarel·les de moda, però amb el temps ha aconseguit seguretat i ara no s'amaga de dir-ho: "algún dia desfilaré en grans passarel·les".

"Si no t'ho creus tu, qui ho farà? És la meva meta" declara sense embuts el jove. ■

ALFONS FREIXA. El jove amb un dels vestits creats i confeccionats per ell mateix. PAULA PAIRÓ

→ **TREBALL EN EQUIP**
"LA MEVA MARE I JO SOM UN EQUIP, EM DÓNA SUPORT I M'AJUDA A TIRAR ENDAVANT"

→ **ESTIL**
"SOVINT VESTEIXO AMB COSES MOLT EXTREMADES. M'AGRADA MOLT ARREGLAR-ME"

REFERENTS. Per als dissenys s'inspira en marques com Dolce&Gabbana PAULA PAIRÓ